

Πές τους πώς κακρόνομο
και φόρους δὲν πληρώνω.

Κι' ἂν εἰσπράκτω ἄγριος φόρους τῆς Κύβης θέλων
θὰ κάμῃ μόνον ἐσπραζῆν κανωφελῶν φασκέλων,
καί' σ' οὗ Ταμετο τὸ κοινὸ καί' σ' οὗ κοινὸ καμέρι
καθυσταροῦντα φάσκελα κι' ἐκ μέρους μας θὰ φέρῃ.

Μνημονεύσωμεν και πάντων, Περικλέτο, και πασῶν,
τῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας
μὲ συχνὰς προσπερίδας
πάλιν διαφημισθέντων και διαφημισθεισῶν.

Μνημονεύσωμεν ἀκόμη και καμπόσα νεομὰ,
ποὺ οὐ κάνουν νὰ φωνάζῃ: τίπου σ' ἔχω Σατανά.
Μνημονεύσωμεν ἀκόμη και τοῦ κράτους τῆς Βουλῆς
μὲ τὰ χωρατὰ τὰ κρά,
και θεάτρων θεατρῶτα
μὲ κυρίαυ μπαλαρίνας και μὲ νεκροκεφαλαῖς.

Τὰς προσωπίδας τῶν νεκρῶν ἐρεῖνα, Περικλέτο...
δρέφε κυπαρισσόμηλα και χόραφε μπαλέτο.
Τι φοβερὸν! δὲν οὐίζεται μὲ φυσιογνωμία,
κι' ἔτσι νὰ γίνῃ δὲν μ' ἔμπορε εἰς ἐκείρας καμμά
ποδὲς μόνο κότες ἔκλειψε και ποδὲς τρανὰ ταμετα.

Μίβα μὲ ρετινατό
οὐ νεκροπανηγύριου,
και φώναζε φρενήρης:
τὸ προσωπίειον κάτω.

Ἴδὲ τι προσωπίς
και τί κενὸ κεφάλι...
δὲν ἔφαρε: τί νὰ πῆς
γιὰ τὴν θνητῶν τὸ χάλι.

Μία κωνοτοπία
κι' ὁ τάφος ἔχει γίνει,
και σκοοῖε διατόρος:

Κάτω τὰ προσωπία,
κι' ἀπρόσωπος ἔς μεῖνῃ
πὲς προσωπίδοφόρος.

Π. — Ἐγὼ πολλοὺς ἀνθρώπους
και ὄχιως προσωπίδα
πολλὰς φορῆς τοὺς εἶδα
τεχνίτας διαπροσώπους.

**Ἀνεμνήσεις νεκρῶν
μὲ ἓνα πόνον πεκρῶν.**

Φ. — Νὰ τὸ μνημὲ τοῦ Τρικυλῆ, ποὺ γι' αὐτὸ πολλὰ μοῦ λέε...
κῶτα κῆνορ' ἀνοσφάρα...
τὰ φαρμάκη κι' ἡ γολαῖς
ἔγιναν στεφάνη τῶρα.

Τὴν θυμάσαι τὴν Ἐλῆρά,
τὴν μεγάλην τὴν παλιὰ,
και χρυσῶν ἁπὶ τῶν χρόνους;

Ἐστὴς Ἐλῆρα αὐτῆς τοὺς κλῆνους
βλέπω τῶρα στρηγμῶνους
μαρκῶς ἀπασταμῶνους.

Μὴν ἀναζητῆς μὲ πόνο
τὴν Ἐλῆρά τὴν δοξαμένη...
μπερὸς σ' αὐτὸ τὸ μνημῆμα μόνου
θὰ τὴν εἶδῃς ἀνθιμένη.

Ἐδοχοῖς σκεπάζουν κλῆνοι
τὸ μνημῆμα τὸ κλεινὸ...
Ἄμυ θυμάσαι τὸ Κορδόνου
τὸ μεγάλο, τὸ τρανὸ;

Π. —

Φ. — Τὸ θυμάμαι: ποὺ και ποῦ...
Π. — Τὸν θυμάσαι τὸν παπποῦ
και τὸν γέρο τοῦ Μαργῆ;

Πῶς και τὸν λαοφιλή
τὸν ἀμείβε, Φασουλή,
χαρτοπαίειου μαχαίρη;

Φ. — Θυμῶσ' ἐναίνας τῆς Ἐλῆρας κι' ἐναίνα τὰ Κορδόνου
σοὺ φαίνονται χαρτόρα: τὰ πασαμῆνα χρόνη,
ἢ μὴ προσέυθης: τὸ ρῆθῆν ὑπὸ τοῦ Θεουκείδη
πὲς τὸ παρὸν φαί κανόν;

Π. — Ἐἶρα κι' ἐγὼ κλαῖου.
Φ. — Νὰ ἔραθῃς, ποὺ δὲν μ' ἔμπορε νὰ τῆς και οὐ μὲ γνῶμη.

Π. — Ὅμως ἔς μνημονεύσωμεν κι' ἄλλους νεκροὺς ἀκόμη,
ποὺ μίαν ἀνεκροῦθησαν ὑπερεπὴν πατρίδα,
μὰ τῶρα μὰς σ' οὐ γάλι τῆς
τὴν τρεῖς: τὸ κεφάλι τῆς
και νύκτα μέρα ἔσονται και βγάει κτωρῶτα.

Φ. — Ἐλα νὰ μνημονεύσωμεν μετὰ τρελλῆν κρημῆλην
προγόνους σοβαροῦς,
κι' ἀνάσταται πολλῶν νεκρῶν ἔς προσδοκῶμεν κι' ἄλλην
εἰς ἐκλογῶν κηροῦς.

Συχαρῶμενος, Περικλή, καλῶν δονοράτης,
κῆν κρημῆλης παγῶταρος, κῆν ἀχρῶν ἐφίρετης,
μὰ και τὸν ἀσηρῶδρομο μνημῆνοους τῆς Ἐπῶστης,
γιατὶ κι' αὐτὸς μοῦ φαίνεται πὲς εἶναι μακαρίτης.

Ὁὐ μὴν και νομοσχέδια μνημῆνοους μεγάλη,
ποὺ τὰ ἔραρῆνοους δανῆς ἀκονομῆτης ἦρας,
γιατὶ κι' αὐτὰ μοῦ φαίνεται πὲς θὰ ταρῶν μὲ τῆλλα,
κι' ἔς ἔχουν γαῖαν ἑλαρῶν, κι' ἡ μνημῆ των ἀγῆρους.

Π. — Κερνοβαλίζουν κι' οὐ νεκροῦ...
ἔβλεπα τὸ Κορδόνου,
κι' ἔσα μεγάλοι και μικροί
μοῦ λένε νὰ οὐ εἶδῶ.

Ἐκαὶ κηροτοπῆς ποταλίτας,
μ' ἄλλους λέγουσ' ἀγαλίτας.

Φ. — Φάρος, παιδῶν τα κι' ἐγῆθῶν περιόδιον ἐκ πρώτας...
μὰς σ' τὴν Πόλι βγαίνει τῶρα,
κι' ἔσα πᾶσι πᾶσαι φῶρα.

Ὁ δὲ κῆρος Δακτύλος ὁ καλῶσθητος ἔκλειψης.